

gere i arbejde, at det, der er vigtigst, er, at det er kommunens egne borgere, der kommer i arbejde på kommunens arbejdspladser, og man skal i hvert fald slet ikke prøve at få nogle folk fra nabokommunerne i arbejde, for så bliver kommunen straffet økonomisk.

Dermed hæmmer man altså i den grad den frie bevægelighed, og man gør det meget svære at se på arbejdsmarkedet i et større perspektiv og at samarbejde inden for et naturligt arbejdsmarked, bl.a. om de nødvendige kurser og den nødvendige omskoling osv., så det kan sikres, at der findes arbejdsløse til de job, der trods alt er.

Kl. 13:30

Det kommer også til at give store økonomiske problemer for kommunerne, når arbejdsløsheden stiger, fordi den rammer skævt. Der, hvor kommunerne så kan blive tvunget til at skære ned, er på børneområdet, på plejehjemsområdet, på hjemmehjælpen til de ældre, på folkeskoleområdet, på hjælpen til handicappede og på hjælpen til socialt udsatte. Det er altså det, som man lægger op til fra regeringen og Dansk Folkepartis side, nemlig at kommunerne mange steder kommer til at få en endnu dårligere økonomi, og at der kommer til at ske endnu flere nedskæringer, end der sker i forvejen.

For mange af de arbejdsløse vil problemet, ud over at de risikerer ikke at kunne komme i arbejde og ikke at kunne få den nødvendige uddannelse eller omskoling, der skal til, for at de kan komme i arbejde, blive, at de hurtigt skal aktive-res, og at kommunen helst skal sende dem i aktivering hos private aktører. Og vi har altså allerede masser af beretninger om private aktører, der primært er optaget af at leve op til de mål, kommunen nu har sat, så de selv kan få deres penge, frem for at sikre det, der er vigtigt for den enkelte arbejdsløse, nemlig hvad det er, den enkelte arbejdsløse har brug for for at komme i arbejde.

Så der er stor risiko for, at vi igen får aktiveringsfabrikker, hvor man bare bliver sat til at samle dippetutter eller til at lave noget andet, som maskiner kunne lave meget hurtigere, eller noget, som firmaer tidligere har tjent penge på at lave. Og det er især en stor risiko for de mange unge. Ungdomsarbejdsløsheden stiger jo dobbelt så meget som arbejdsløsheden for de voksne, og der er en meget, meget stor risiko for, at vi taber rigtig mange af vores unge på gulvet.

Hvis de ikke kommer ind på arbejdsmarkedet hurtigt, kommer de aldrig nogen sinde i arbejde, ligesom man så sidst, der var stor ungdomsarbejdsløshed. Og det er altså fuldstændig

ødelæggende for et ungt menneske at blive sendt ind på en aktiveringsfabrik for at lave noget, som der overhovedet ikke er noget perspektiv i, ikke er noget fornuftigt formål med, og hvor der ikke er nogen udsigt til, at man får et rigtigt arbejde.

Så man må sige, at med den reform, regeringen laver her, med den finansieringsmodel, man har skruet sammen, får man selvfølgelig fremmet noget privatisering på området, og man får yderligere udhulet kommunernes økonomi, så der bliver endnu færre penge til vores fælles velfærd. Men det er altså svært at se, at der er noget som helst, som man kan sige bliver fremmet af det her. Tværtimod er det til stor skade for mulighederne for at få folk i arbejde, og det er til stor skade for at få folk ud i nogle gode job, så vi kan få gang i økonomien generelt. Det bliver rigtig hårdt for de arbejdsløse, formentlig især for mange af de unge arbejdsløse, og det bliver også et stort problem for mange af de medarbejdere, der skal sidde midt under den her reform og ikke få lov til at gøre det fagligt bedste stykke arbejde, men som i stedet skal se på, hvad der økonomisk bedst kan betale sig.

Kl. 13:33

Formanden:

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen som privatist.

Kl. 13:33

(Privatist)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Det var egentlig ikke meningen, at jeg ville gå op som privatist, men når man sidder og lytter til alt det her, kan man alligevel ikke lade være. Jeg synes, det er en meget, meget underlig sag, og flere af os kunne faktisk fra starten af se, at det her ville få nogle konsekvenser. Så jeg har valgt at kigge lidt tilbage.

Allerførst, da jeg så det her, stillede jeg nogle spørgsmål til den tidligere beskæftigelsesminister. Det kunne han ikke regne ud. Senere kunne den nye beskæftigelsesminister komme med nogle tal på det maksimale tab, og så sker der så det, at nu kommer der masser af tal.

Senest har vi jo så hørt ministerens bud på de realistiske konsekvenser af, hvad der vil ske i kommunerne, hvis det her sker. Men hvad er det, vi hører her fra salen? Vi hører, at spørgsmålene manipulerer svarene; vi kan ikke regne med svarene, siger man, selv om det er ministerens egne bud.

Så er det, jeg spørger: Hvorfor stiller hr. Jens Vibjerg så ikke gode og vejledende spørgsmål, hvis man ønsker at kende sandheden? Hvorfor